

Bruxelles, 9 decembrie 2025
(OR. en)

14941/25
ADD 2

Dosar interinstituțional:
2025/0231(NLE)

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DECIZIE A CONSILIULUI privind încheierea în numele Uniunii Europene a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave

Declarație privind competențele Uniunii Europene formulată în conformitate cu articolul 64 alineatele (3) și (4) din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice;

Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave

1. Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) formulează, în conformitate cu articolul 64 alineatele (3) și (4) din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice; Consolidarea cooperării internaționale pentru combaterea anumitor infracțiuni săvârșite prin mijloace ale sistemelor de tehnologie a informației și comunicațiilor și pentru schimbul de probe în format electronic privind infracțiunile grave (denumită în continuare „convenția”), următoarea declarație în ceea ce privește aspectele reglementate de convenție.
2. Statele membre ale Uniunii sunt Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei.

3. În temeiul articolelor 3 și 4 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în anumite domenii Uniunea are competență exclusivă, iar în alte domenii competența este partajată între Uniune și statele sale membre. În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), orice competență care nu i-a fost atribuită Uniunii prin tratate este rezervată statelor membre.
4. În această privință, Uniunea declară, în primul rând, că are competența de a încheia acorduri internaționale și de a pune în aplicare obligațiile care decurg din acestea privind spațiul de libertate, securitate și justiție, căruia i se aplică o competență partajată cu statele membre în temeiul articolului 4 litera (j) din TFUE. Acest lucru se referă, în special, la următoarele domenii, în conformitate cu articolul 67 alineatul (3), cu articolul 82 alineatele (1) și (2), cu articolul 83 alineatul (1) și cu articolul 87 alineatul (2) din TFUE:
- (a) asigurarea unui înalt nivel de securitate prin măsuri de prevenire a criminalității, a rasismului și a xenofobiei, precum și de combatere a acestora, și prin măsuri de coordonare și de cooperare între autoritățile polițienești și judiciare și alte autorități competente, precum și prin recunoașterea reciprocă a deciziilor judiciare în materie penală și, după caz, prin apropierea legislațiilor penale;
 - (b) cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, inclusiv apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în domeniile specifice ale dreptului penal procedural și material, incluzând măsuri în vederea:
 - (i) sprijinirii formării profesionale a magistraților și a personalului din justiție;

- (ii) facilitării cooperării dintre autoritățile judiciare sau echivalente ale statelor membre în materie de urmărire penală și executare a deciziilor;
- (c) facilitarea cooperării polițienești și judiciare în materie penală având o dimensiune transfrontalieră, prin stabilirea unor norme minime privind:
 - (i) drepturile persoanelor în procedura penală;
 - (ii) drepturile victimelor infracțiunii;
- (d) stabilirea unor norme minime cu privire la determinarea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră. Aceste domenii ale criminalității sunt următoarele: terorismul, traficul de persoane și exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor, traficul ilicit de droguri, traficul ilicit de arme, spălarea banilor, corupția, contrafacerea mijloacelor de plată, criminalitatea informatică și criminalitatea organizată;
- (e) instituirea unei cooperări polițienești care implică toate autoritățile competente ale statelor membre, inclusiv serviciile polițienești, serviciile vamale și alte servicii specializate de aplicare a legii, în domeniul prevenirii sau al depistării și al cercetării infracțiunilor; în acest scop, Uniunea poate stabili măsuri privind:
 - (i) colectarea, stocarea, prelucrarea și analizarea informațiilor în domeniu, precum și schimbul de informații;

- (ii) sprijinirea formării profesionale a personalului, precum și cooperarea privind schimbul de personal, echipamentele și cercetarea criminalistică;
- (iii) tehnicile comune de investigare privind depistarea unor forme grave de criminalitate organizată.

5. În al doilea rând, Uniunea declară că, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din TFUE, are competența de a stabili normele privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și de către statele membre în exercitarea activităților care fac parte din domeniul de aplicare a dreptului Uniunii, precum și normele privind libera circulație a acestor date.
6. În special, prezenta declarație nu ar trebui să fie interpretată ca o utilizare a posibilității Uniunii de a-și exercita competența externă în ceea ce privește domeniile reglementate de convenție care intră în sfera de competență partajată, în măsura în care o astfel de competență nu a fost încă exercitată la nivel intern de către Uniune. În sfera de competență partajată, statele membre își rezervă competența în măsura în care convenția nu aduce atingere normelor comune sau nu modifică domeniul de aplicare al acestora, inclusiv în ceea ce privește perspectivele lor de evoluție previzibile. În consecință, sfera de competență a Uniunii trebuie să fie evaluată pe baza unei analize cuprinzătoare și detaliate a relației dintre convenție și dispozițiile precise ale fiecărui act din dreptul Uniunii, de la caz la caz. Domeniul de aplicare și exercitarea ale unor astfel de competențe ale Uniunii sunt, prin natura lor, într-o continuă evoluție.

7. Prin urmare, Uniunea și statele sale membre au competența de a încheia convenția.
Încheierea convenției de către Uniune nu aduce atingere competenței statelor membre în ceea ce privește ratificarea, acceptarea și aprobarea convenției sau aderarea la aceasta.
 8. În conformitate cu articolul 64 alineatele (3) și (4) din convenție, Uniunea informează depozitarul în legătură cu orice modificare relevantă a competențelor sale.
-